

черкова, която е направена на 1866 год. и нейнитѣ каменни диреци сѣ отъ вѣхтитѣ Никюпскы развалини*). Жителитѣ въ това село ся поминувать, както и другитѣ околни села, съ скотовѣдство, съ лозарство, а най много съ орачество. Въ него село слязвать презъ Педѣлятж два пѣти Габровскитѣ колибари за хранж, въ Пондѣльникъ и въ Четвъртакъ. Въ туй село нѣма никаква чешма, нѣ веѣкій дворъ има геранъ (кладенець) съ сладкж и студенж водж; а които сѣ по близо до рекжтж, тѣ пиятъ повече отъ нея. Ако и да имжтъ и тѣ гирани въ двора си, нѣ тѣхната вода е нѣкъкъ си по невкуснж, за туй пиятъ отъ рекжтж. Реката кога предоди голѣма, съ ладія минувать по нея, защото сѣ сичкытѣ имъ лозя отсрѣща. Много имъ е потрѣбенъ единъ мостъ, за тѣхъ и за пѣтницитѣ, които иджтъ отъ Свицовъ за Габрово или за Сивліево. Ако бы и той да стане, тогисъ ще бжджтъ урачатени и селенитѣ и пѣтницитѣ. Въ надѣждж е да стане ако ся прѣкара пѣтѣтъ отъ Габрово и отъ Сивліево за Свицовъ прѣзъ това село като по сгодно мѣсто. Пѣтѣтъ до сега още работи прѣзъ тамъ.

*) Никюпскытѣ развалини сѣ на пѣти отъ Търново за Русюкъ като минешъ р. Руснж, на западнж странж край нея.

